

Spm. nr. S 3417

Til fødevareministeren (2/8 01) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren give en redegørelse for, hvorfor ministeren i Politiken den 2. august 2001 foreslår, at det danske Ø-mærke ikke længere skal være statsligt men – ifølge ministeren – skal privatiseres?«

Svar (14/8 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har umiddelbart før sommerferien iværksat en analyse af den fremtidige organisering af økologikontrollen i Danmark, herunder af fordele og ulemper forbundet med kontrollens eventuelle privatisering. Analysen gennemføres i samarbejde med Det Økologiske Fødevareråd.

Baggrunden for den iværksatte analyse er, at en rent offentlig varetagelse af økologikontrollen er forbundet med en række problemer.

For det første indebærer den offentlige varetagelse af certificering og kontrol, at regeldannelsen i Danmark skal følge EU's Økologiforordning, og at der således kun på det animalske område er mulighed for i et vist omfang at fastsætte videregående nationale regler, hvilket i nogle tilfælde vurderes at have betydning for fastholdelse af forbrugernes tillid til økologikonceptet. Det er vigtigt, at det førende økologiske mærke repræsenterer et ambitiøst økologikoncept, som ikke altid er bundet op på EU's minimumsregler.

For det andet har de seneste års stigende interesse for eksport af økologiske fødevarer vist, at samhandel mellem forskellige landes certificerings- og kontrolorganer er forbundet med en række tekniske handelshindringer. Der er flere løsninger herpå. Fødevareministeriet fører blandt andet bilaterale forhandlinger med certificeringsorganer på udvalgte eksportmarkeder. På længere sigt vil dette dog være en ressourcetung løsning. Samtidig arbejdes der for udbredelsen af EU's økologilogo, for derved at skabe grundlaget for markedsføring på tværs af EU's indre grænser. En udbredelse af EU's økologilogo har imidlertid lange udsigter.

For det tredje, og nært beslægtet med førnævnte problemstilling, er der behov for at fremme samhandelsmulighederne med 3. lande. Dette gælder i særlig grad mulighederne for at økologiske producenter i den 3. verden kan eks-

portere til udviklede landes markeder, herunder det danske. EU-logoet rummer i relation hertil det grundlæggende problem, at 95 pct. af alle landbrugsingredienser skal hidrøre fra producenter i EU-lande.

Med henblik på at analysere ovenstående problemkompleks foretages der en gennemgang af den offentligt-private arbejdsdeling vedrørende certificering og kontrol af økologiske fødevarer i Danmark.

Målet med analysen er at konsekvensvurdere fire forskellige modeller for offentlig-privat arbejdsdeling vedrørende økologikontrollen, og der er således ikke på forhånd taget stilling til om økologikontrollen skal privatiseres.

Analysen vil foreligge ultimo september 2001.

Spm. nr. S 3418

Til fødevareministeren (2/8 01) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren oplyse, om der er nogen juridiske årsager til, at Danmark ikke selv fremover kan fastsætte skrappe krav til det danske Ø-mærke end de krav, som stilles i EU's regler til økologiske produkter?«

Svar (10/8 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan oplyse, at bestemmelserne om det danske statslige økologikontrolmærke (Ø-mærket) for økologiske produkter findes i bekendtgørelse nr. 761 af 14. august 2000 om økologiske fødevarer m.v. Heraf fremgår bl.a., at økologiske fødevarer kan mærkes med Ø-mærket, når de er fremstillet af en erhvervsdrivende, der er underlagt dansk økologikontrol. Ø-mærket med ledsageteksten »Statskontrolleret økologisk« er således et kontrolmærke og ikke et kvalitetsmærke.

Derudover skal Ø-mærket opfylde gældende krav til økologiske produkter. Disse bestemmelser findes i Rådets forordning nr. 2092/91 af 24. juni 1991. De enkelte lande har i henhold til forordningen på enkelte områder mulighed for nationalt at supplere disse bestemmelser, primært på det animalske område og i relation til kontrollens udførelse. Anvendelsen af Ø-mærket er